

Въи за пиши-попадйката приказвали въ училището. Не знаѣх да не бѣде мя слѣгалъ? Слушайте:

Пиши-попадйката, каза Цоню, е най-малкото отъ грабливытъ животны, тя е малко по-къса отъ сѣселя но много по-низка отъ него. Гърбецътъ ѝ е тъмочервеникавъ, а нататакъ тѣлото ѝ е възбѣло, навременѣ зимѣ вредѣ побѣлѣва. Тя не си прави жилище, но са ползува съ жилището на кърта, когото изѣда; живѣе тя въ хрѣлопытъ на дърветата, въ кѣщята, въ земницытъ и въ копнытъ. Щомъ наста не ноцъта и пиши-попадйката излазя на работѣ, и нема милость отъ нея нито на мышкытъ, нито на пълховетѣ, на зайцытъ, на змиѣ и гушсеритѣ. Тя е тѣй низенка и чевръста, щото са провира прѣзъ каква-да-е дупка, прѣзъ какъвъ-да е растрогъ; навременѣ влазя и въ водата да гони лова си, и на дървото заспалото птиче улавя. Ако ѝ са падне по-малко животно, попадйката го изѣда, ако ли е по-голѣмо, тя кръвьта му испива, мозька изѣда, а месото оставя. Мъчно са борѣтъ и грабливытъ птичета съ пиши-попадйката, които сѣх много по-силны отъ нея: щомъ са по зазѣпа орелътъ, който държи въ негкѣтътъ си пиши-попадйката, тя са впива въ гърлото му. Пиши-попадйката не бѣга и отъ едрытъ животны. Кога са ненадѣйно срѣщне съ челѣкъ, тя са исправя на заднытъ си крака, като сѣсельтъ, но не бѣга, а са наежа и фѣрчи. Нѣма второ животно, което да лови тѣй много и масторскы мышкытъ колкото пиши-попадйката.

Разбра ли ты сега, ми каза Цоню, че е срамота да са убива пиши-попадйката за една кокошка. Пиши-попадйката е твърдѣ полезно животно.